

ZPRÁVODAJ

Tato
Štát je po-
stavěna z
Boží pomo-
ci a nákla-
dem dobro-
dinců Obce
Veselské
léta Páně
1852

VESELICE

OBSAH:

Nový stát na mapě Evropy

Kronika vypráví po 70 letech -
Stavba veselické silnice

Co nového na Veselici

Z historie starých veselických rodů -
Václav Cidlina zřídil první veselickou kovárnu

Společenská kronika

Černá kronika

Dopis čtenářům

3

ČERVEN 1993

Nový stát na mapě Evropy

Rozhodnutím politických stran vládní koalice (nikoliv referendem) vznikla 1. 1. 1993 Česká republika. Tím zanikl společný stát Čechů a Slováků, který v roce 1945 navázal na Československou republiku vzniklou v roce 1918 a přerušenu ve svém vývoji německou nacistickou okupací. Prvním prezidentem České republiky (poté, co neprošel volbou ve FS ČSFR) byl zvolen Václav Havel. Je autorem absurdních dramat Zahradní slavnost (1963), Vyrozumění (1965) a dalších divadelních esejí. Absurdita je původem latinské slovo znamenající neomylnost, protismyslnost. Ve filosofii jde o logickou charakteristiku pravdivosti poznání světa abstraktním, tj. pomyslným, obecným, nenázorným myšlením odtrženým od skutečnosti. Jde v podstatě o postup ve kterém se absurdita - protismyslnost - dokazuje nesprávností jejího pravdivého logického protikladu. V idealistické filosofii jde o kategorii (tj. o základní pojmy) odrážející nejvšeobecnější vztahy jevů vycházející zejména z absurdity spojení věčného (božského) a historického (časového) jež má být základem lidského bytí ve světě. Navazující filosofický směr existencialismus absurditou vyvozuje pocity člověka ze srážky se světem. Vyplývá to ze střetnutí názorů iracionality, tj. z neschopnosti rozumového poznání světa a s lidskou touhou po jasnotě. Člověk se tedy dotazuje a svět protismyslně mlčí neboli člověk je ovládán chodem věcí zdánlivě jím ovlivnitelných, ale které přesto probíhají nezávisle na něm. V divadelní tvorbě se v absurdních hrách odráží směr umělecké tvorby vyjadřující individuální pocity a názory umělce na odcizení člověka na negaci, tj. mimo jiného popření a odmítání podmíněnosti jeho života ve společenském systému.

Mnohdy přechází v absurdum, které má ve filosofii několik významů dle jejich tvůrců, filosofů. U Caniuse jde o odcizení člověka, u Marcila o tajuplnost, o záhadu lidské existence a u Sartra o nesmyslnost existence vesmíru.

Pozn: Odvozené slovo Absurdistán používají někteří politici a politologové pro označení polistopadového Československa, viz Pákistán, Afghánistán.....

Kronika vypráví po 70 letech

Stavba veselické silnice

Málokoho napadne, když projíždí veselickou silnicí K Bačalkám, kolik žádostí a ponížených proseb muselo napsat, kolik jednání absolvovat tehdejší obecní zastupitelstvo - a kolik starostí a těžkostí je čekalo, když v roce 1920 započalo s přípravou stavby silnice.

Veselice byla tehdy vlastně bez silničního spojení s okolním světem. Od Bačalek vedla polní úvozová cesta, na která se ani dva selské povozy nevyhnuly, proto na několika místech byly zřízeny výhybky. Cesta vedla blíže k chalupám, podél Matouškovy a Švejdyovy usedlosti, od Tomsova stavení do kopečka k Pažoutovým a Rýdlům. (Proto se také říká u Pažoutů a u Rýdlů "na kopečku"). Špatně sjízdná cesta trápi již delší dobu představitele veselické obce, zejména když okolní vesnice byly propojeny pohodlnou okresní silnicí...

PŘÍPRAVA BYLA PROMYŠLENÁ, DŮKLADNÁ

Skončilo válečné utrpení, na Veselici se vrátil mírový život. V roce 1919 byl veselickým starostou opět zvolen František Matoušek. Kronika: ".....Nově zvolený starosta Fr. Matoušek se v prvé řadě staral o to, aby co nejdříve přikročeno bylo ku stavbě okresní silnice ve zdejší obci. Stavba ta byla následkem válečných poměrů oddálena. Jelikož nově zvolení členové obecního zastupitelstva měli plné pochopení pro nutnost stavby silnice, podařilo se obecnímu starostovi docílit toho, že v roce 1920 bylo možno ke stavbě okresní silnice ve zdejší obci přikročit. Na silnici byl rozpočten náklad v obnosu 436 000,- Kč....."

13 května 1920 se v hostinci Františka Rýdla ve Veselici sešli zástupci obecního zastupitelstva Bačalek (Jan Vojtišek, Frant. Čidlina a Josef Bouzek) a Veselice (Frant. Matoušek, Josef Jansa, Josef Pažout) a projednali protokol ve věci společné stavby silnice:

".....Členové obecních zastupitelstev se jednohlasně usnášejí na tom, by přikročeno bylo ihned ku stavbě shora uvedené silnice ve společném katastru, za následujících podmínek:

Proměření a zpracování planýrky by dělo se společnými silami a společným nákladem. Stavba silnice shora zmíněné bude se dělit na dva stejnosměrné díly a sice každá obec postaví jeden vyléhající díl zcela na svůj vlastní náklad. Vyjma vrchní zásypky písku, kterou povoluje obec Bačalky ze svého písečníku úplně zdarma na celou společnou silnici, kterou však každá obec na vyléhající díl si musí na svůj náklad odvésti.

Členové obecních zastupitelstev se usnášejí na tom, by vyplácena byla mzda v obnosu 2,- Kč za jednu hodinu na jednu mužskou osobu, za jeden párový potah 6,- Kč za jednu hodinu....."

Vyměřovala se trasa, propočítávala se spotřeba materiálu. Mohlo se začít stavět, ale nezačalo se:

NASTALY KOMPLIKACE

Kronika: ".....Při stavbě silnice vycházela většina obyvatel vstříc. Byly ale malé výjimky, které práci stěžovaly a oddalovaly. Všichni občané kteří byli povinni přenechatí pozemky pro stavbu silnice, přenechaly je za uznanou cenu 2400,- Kč za korec půdy. (1 ha = 3,5 korce) Pouze rolník J. T. nechtěl pozemek přenechatí za stanovenou cenu, ačkoliv byl finančně silnější oproti těm, kteří půdu za stanovenou cenu přenechali. Zemská politická správa v Praze rozhodla tento pozemek č. par. 185 vyvlastnit. Pozemek měří 200 m². Uvedený rolník podal odvolání na ministerstvo veřejných prací, čímž opět stavbu silnice zdržel..."

Těžkosti způsobil také majitel louky "V Rybničkách" J.K. Trasa byla původně projektována rovně z bačalského kopce směrem ke hřbitovu a s ohledem na přání J. K. vznikla u mostu "V Rybničkách" ona nepřijemná zatáčka. Neústupnost těchto občanů oddálila zahájení stavby. až na rok 1921.

NEBYL DOSTATEK PENĚZ

Veselice té doby, nepatřila mezi obce nejchudší, ale také ne k těm nejbohatším. Dotace od Soboteckého okresu ve výši 100 000,- Kč zdaleka nestačila. Bylo třeba opatřit finance, psala se nová žádost....

Žádost obcí Veselice a Domousnice Okresní správní komisi v Sobotce, březen 1921:

".....Subvence z prostředků okresních ve výši 100 000,- Kč se při rozpočtovém nákladu stavebním 436 000,-Kč rovná necelým 23 % rozpočtu. Jest to procento nízké, avšak naše obce byly s ním spokojeny v předpokladu, že okres jest zatížen a že dostane se nám větší subvence zemské a státní. Byli jsme však trpce zklamáni, zemský výbor žádostem našim nevyhověl. Máme tudíž krytí 77 % nákladu. Máme na sebe vzít břemeno, které nebudeme moci ani podniknouti, nemají-li býti naše obce finančně zničeny. Kromě toho dozvěděli jsme se, že okresní správní komise povolila v prosinci 1920 na stavbu z Dol. Bousova do Rakova podporu okresní ve výši 30 %. Zprávou touto byli jsme trpce dojeti. Markvartice a Rakov mají již na více stran silnice okresní a kromě toho jsou tyto obce finančně silnější než obce naše. Žádáme slušně, aby okresní správní komise vyměřenou subvencí na stavbu naší silnice neustraně přezkoumala, změnila své usnesení ze dne 11. 5. 1920 a povolila nám subvencí ve výši 40 % skutečného nákladu...."

Z dnešního pohledu je to těžko uvěřitelné, ale podle zápisu v kronice přispěl okres Sobotecký na stavbu na základě žádosti subvencí ve výši 176 000,- Kč, což představuje 45 % nákladu.

STAVBU PROVÁDÍ OBEC VE VLASTNÍ REŽII

To znamenalo, že obecní zastupitelstvo provádělo každodenní rozpis prací a obecní policajt i ponocný v jedné osobě, pan Povolný obešel celou vesnici a oznámil pracovní povinnost jednotlivým dělníkům i majitelům potahů na příští dny. Mechanizaci tenkrát představovala lopata, krumpáč, koňský nebo volský potah. Na terenní úpravy serpentín k Domousnicím bylo od dolnobouseckého cukrovaru zapůjčeno zařízení - úzká kolejnicová dráha s výklapnými vozíky, užívanými k dopravě cukrovky.

Postup prací: Nejprve se provedlo trasování, planýrka. Potom se navážel pískovcový kámen z lomu K. Pokorného (dnes hřiště u silnice) z lomu obecního (u rybníka) a z dalších míst. Kámen se nejdříve na trase srovnal "do figury". tzn. do krychle 1 m³, množství dovezeného kamene vždy kontroloval 1 zástupce obecního zastupitelstva.. Na položený kámen se dovážel oblázkový kámen a písek z obecního lomu z Čížovky.

Tento materiál se naložil na vůz rovněž do určené "figury", aby bylo možné množství kamene změřit.

V roce 1921 stavba silnice postoupila od Bačalek k Veselici. Z celkové projektované délky 3 645 m bylo postaveno 1100 m. Na podzim 1921 byla stavba zastavena ".....z důvodu nedostatku dalších prostředků....."

STAROSTOVÉ MĚLI STAROSTI

Na podzim 1921 obec tížily dva problémy: 1) nedostatek financí na stavbu silnice a 2) vzrůstající nezaměstnanost. Obecní zastupitelstvo chtělo oba problémy "zabít jednou ranou", proto koncem roku 1921 byla Ministerstvu veřejných prací v Praze odeslána další, nová žádost:

"obecní zastupitelstvo v Domousnicích a ve Veselici dovoluji si k ministerstvu veřejných prací Republiky Čsl. vznést tímto uctivou prosbu aby stavba silnice okresní od nádraží v Domousnicích přes Veselici na hranici okresu Libáňského uznána byla z důvodů jevící se nezaměstnanosti dělnictva za stavbu nouzovou a aby interesovaným obcím Domousnici a Veselici povolena byla přiměřená podpora státní...."

V žádosti jsou shrnuty důvody pro stavbu a konstatováno, že náklady na stavbu silnice v délce 3645 m byly v projektu z roku 1919 podhodnoceny a že i při největší šetrnosti rozpočet ve výši 436 300,- Kč nestačí pokrýt mzdové a materiálové náklady. Uvádí se dále, že obec Veselice má necelých 1700,- Kč a Domousnice 3500,- Kč daňového základu, což dokazuje nemožnost obcí získat další prostředky z vlastních zdrojů.

V žádosti se argumentuje vzrůstající nezaměstnaností: "... Důkazem toho jest připojené potvrzení okresního ústavu pro zprostředkování služeb a práce v Sobotce, dle něhož hlásí se u ústavu o práci z obce Veselice 28 dělníků, z obce Domousnice 16 dělníků, z blízké obce Řitonice 5 dělníků, celkem tudíž 49 mužských dělníků kterým práce opatřena býti nemohla a kteří tudíž mají nárok na podporu v nezaměstnanosti..."

Dále se připomíná výnos Zemského správního výboru 113.025/20-II ze dne 25. ledna 1921 o zamítnutí zemské dotace, což obě obce zaznamenaly "s trpkým zklamáním". V závěru žádosti Veselice s Domousnicemi dávají Praze "núž na krk: " ... Má-li tudíž obec Veselice s Domousnicemi pokračovat ve stavbě, jest jí nezbytně potřebí vydatné podpory příslušných činitelů..."

Je to až kupodivu, ale tato žádost pomohla. Z dobových materiálů nelze vyčíst jakými cestami žádost prošla a kdo se za naše obce přimluvil. V roce 1922 se peníze našly, viz kronika: "... Zemský správní výbor v Praze povolil letošního roku (1922) subvenci ve výši 176 000 Kč. ..."

VESELICE MĚLA OKRESNÍ SILNICI

Stavělo se v roce 1921, 1922, dokončovalo se v roce 1923. 21. srpna 1923 vrchní zemský inženýr František Krejčí kontroloval úsek nově postavené silnice od čp. 16 (statek) až k čp 50. Kronika: "... 27. listopadu 1923 byla členy okresního zastupitelství Soboteckého přijmuta nově postavená silnice od Domousnic přes Veselici k Bačalkám..."

Na stavbě pracovalo 13 koňských potahů, 2 nebo 3 potahy volské a také několik potahů kravských. Kolik dělníků na silnici pracovalo se nepodařilo zjistit, ale jejich počet byl určitě vyšší než oněch zmíněných 49 nezaměstnaných.

Dovezeno a spotřebováno bylo: pískovcového kamene 3600 m³, oblázkového kamene 9000 m³, písku z Čížovky 1800 m³. Pískovcový kámen se nakupoval v lomu Karla Pokorného (čp. 24) za 14 Kč za 1 m³. Za proházení oblázkového kamene se platilo 12 Kč za 1 m³, od dovozu se platilo 54 Kč za 1 m³. Ostatní neúkolové odměny: dělnická mzda 2 Kč za 1 hodinu, koňský povoz 6 Kč za 1 hodinu, ale tato odměna se postupně zvyšovala až na 12 Kč za 1 hodinu práce koňského povozu.

Nová okresní silnice měla pro Veselici tehdy několik významů. Především to, že "okresní" silnici převzal a udržoval okres Sobotecký svými prostředky. (Prvním cestářem byl legionář František Jakubec.) Silnice ulehčila práci hospodářům - zemědělcům při dopravě cukrovky, obilí a všeho ostatního. V neposlední řadě silnice umožnila příjezd automobilů (např. pravidelní dovoz chleba pekařem Dubským z Libáně).

Letošního roku oslaví veselická silnice 70. narozeniny. Popřejme ji do dalších služeb občanům málo bouraček, dobrou údržbu. Vzpomněme při tom s úctou těch veselických, kteří ve dvacátých letech obětavě pracovali pro zvelebení obce a přejme lehké odpočinutí i těm tvrdohlavým, kteří tehdy zahájení stavby oddalovali.

Vyprávěli: Josef Rýdl, Ladislav Matoušek. Redakce Zpravodaje děkuje paní Anně Matouškové za laskavé zapůjčení archivu tehdejšího veselického starosty.

Pozn.: Výpisy z archivních materiálů jsou provedeny v původní gramatické úpravě.

Co nového na Veselici

Hasiči

12. prosince 1992 měli veseličtí hasiči ve své hospůdce valnou hromadu Sboru. Hodnotilo se umístění veselických na okrskové soutěži (na Rabakově naši muži zvítězili). Hovořilo se o tom, jak hasiči pomohli při zvelebení obce. Projednával se plán na rok 1993. Přítomní funkcionáři se radili, jak zajistit opravu místních kulturních památek: sochy sv. Jana a sousoší Panny Marie.

Nakonec to nejsmutnější: Schůzi řídil starosta Sboru dobrovolných hasičů Josef Matoušek. Byla to jeho poslední schůze. V pondělí 14. prosince 1992 veselickým hasičům jejich dlouholetý starosta navždy odešel. Byl to obětavý člověk, zapálený veselický patriot. Připomeňme alespoň jeho zásluhy při stavbě obecního domu. Veselici bude chybět. Vzpomínáme na něho s úctou.

Je tomu pár dní, co hasiči zaznamenali další ztrátu: 30. května 1993 zemřel náhle ve věku nedožitých 78 let Josefův strýc Ladislav Matoušek. Ano, je to ten, se kterým jsme si vyprávěli o veselické silnici. Skromný člověk, dlouholetý obětavý člen hasičského Sboru. Také bez něho se Veselice stala chudší. Čest jeho památce.

Zemědělci

17. prosince svolal předseda ZD Březno ing. Kryštofek na Veselici dílčí členskou schůzi. Družstevníci střediska Domousnice byli seznámeni s hospodářskými plány a záměry družstva do budoucna. V diskusi se ozvala oprávněná kritika pracujících členů družstva, kteří do ZD sice nevložili žádný majetek, ale v zemědělství řadu let pracují. Namítali, že budou znevýhodněni vůči vlastníkům půdy, kteří vůbec nepracují, ale z vloženého majetku pobírají rentu. Předseda družstva přiznal, že současný právní stav je komplikovaný, že však v nových stanovách družstva se bude pamatovat na pracovníky bez vloženého majetku tak, aby nebyli poškozeni. K vlastníkům vloženého majetku předseda poznamenal, že zvládnou budou ti, kteří se stanou členy ZD. Od listopadu 1992 do května 1993 vstoupilo do ZD Březno 91 nových členů. ZD Březno tvoří v současnosti: 99 pracujících členů, 126 členů - důchodců, 60 členů - vlastníků bez pracovní účasti, a 66 zaměstnanců bez majetkového podílu.

Křížáci sněmovali

Nová veselická hospůdka je ještě velmi mladá, ale zaznamenala již několik společenských událostí, které přispívají k rozkvětu kulturního života v obci. První takovou letošní událostí byla 22. ledna výroční schůze Českého Červeného Kříže.

Karlička Buková zrekapitulovala, co veselický ČČK pro občany během roku vykonal, navrhla plán nadcházejícího roku a seznámila veselickou veřejnost s navrženým výborem ČČK: Jarmila Bulířová, Jaroslava Křížová, Naďa Matoušková, Zdeňka Oudrnická, Hana Rýdlová, Jana Vlasáková. Předsedkyní se stala Jaroslava Křížová. Ve výboru hledáte marně jméno Karly Bukové, která "táhla" předsednickou funkci v ČČK 34 let - od roku 1959 do roku 1993. Odpočinek si tedy zaslouží. Vypočítávat všechno, co ČČK pod vedením K. Bukové v těch čtyřiatřiceti letech vykonal - to by vydalo na menší knihu. Ale přeso - víte, že veselický ČČK vykazuje 4 nositele stříbrné plakety Dr. Jánského za bezpříspěvkové dárokovství krve (jsou to Jaroslava Křížová, František Jakubec ml., Karla Buková, Frant. Bucek) Jako výraz úcty a vděčnosti zvolili K. Bukovou za doživotní čestnou předsedkyni ČČK. Přítomná zdravotní sestra Olga Křížová informovala o práci lékařských ordinací v Dol. Bousově. V hospůdce voněla káva a párky, bylo tam pěkně. Novému výboru ČČK přejeme: mnoho zdaru!

Dětský karneval

Pod patronací ČČK a Sboru pro občanské záležitosti se 20. března konal dětský karneval. V malé útulné hospůdce na Veselici se sešla spousta dětí v krásných a originálních maskách. K tanci hrál dětem na klávesy Jiří Honzák z Dol. Bousova.

Pro naše ratolesti bylo připraveno několik soutěží. Mezi ty nejzdařilejší, při níž se užilo mnoho legrace patřilo kousání do koláčů. Po každé soutěži čekala na děti malá odměna. Děkujeme našim spoluobčanům, kteří nám přispěli finančně nebo nějakým tím darečkem do tomboly.

Dětské rozzářené oči - to byl pro nás dospělé ten nejkrásnější dárek. Alespoň na chvíli jsme si mohli zavzpomínat na naše dětství.

Obecní zastupitelstvo má starosti

Začátkem roku obecní zastupitelstvo řešilo - kromě jiného - dva problémy: 1. pomoc občanům při sepsání daňového přiznání, 2. oprava a doladění rozhlasového zařízení.

Občané požádali redakci Zpravodaje, abychom zveřejnili jejich "děkujeme" za radu a pomoc při vyplňování dosti složitěho daňového přiznání. Dík patří Františkovi Buckovi za srozumitelný výklad a ing. Moudrému z finančního úřadu v Mladé Boleslavi za rady a pomoc přímo na místě.

Koncem dubna byly za obnos 4 800 Kč instalovány dva nové reproduktory v dolní části návsi a naměřovány a vyladěny tak, že i malostranští slyší a rozumí hlášení rozhlasu. Připravují se opravy reproduktorů u bytoven a nové seřízení celého systému tak, aby hlášení bylo srozumitelné v celé obci.

Obec tíží několik dalších problémů, ale jejich alfou a omegou jsou finance...

Doprava

Od 23. května 1993 platí nový jízdní řád ČD:

odjezdy z Domousnic směr Bakov nad Jizerou:

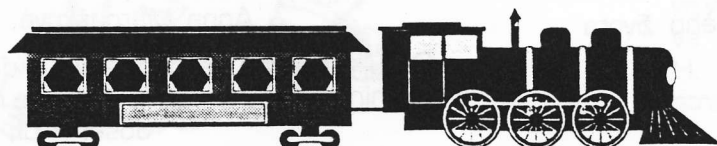
5.26, 7.26, 12.19, 14.39, 17.51 a 19.50x (x jede jen do Dol. Bousova)

směr Kopidlno: 6.05, 7.57, 12.55, 15.13, 18.13 a 20.28.

Od nového jízdního řádu platí, že vlak zastavuje v Domousnicích jen na znamení. Cestující, který chce nastoupit do vlaku, musí stát na nástupišti tak, aby mohl být strojvedoucím spatřen. Jinak vlak stanicí projíždí. V novém jízdním řádu jsou uvedeny zastávky Rabakov a Řitnice. Vlak bude v těchto místech zastavovat, jakmile zmíněné obce vybudují nástupiště a osvětlení.

Návrhy na úpravu jízdního řádu nutno podat do 10. září 1993 Oblastnímu ředitelství ČD v Praze.

Na žádost přilehlých obcí se připravuje projekt přímého vlakového spojení ČD z Jičína přes Kopidlno, Domousnice, Dol. Bousov do Mladé Boleslavi. Tento připravovaný spoj by měl obsloužit ranní i odpolední směnu v mladoboleslavské automobilce, půjde tedy o 2 páry vlaků. O zahájení provozu se uvažuje od 26. 9. 1993.

Václav Cidlina zřídil první veselickou kovárnu

Ve druhé polovině 18. století, v roce 1779 žil dle historické dokumentace v zemědělské usedlosti čp. 3 ve Veselici rolník Pavel Cidlina se svojí manželkou Dorotou Klabanovou z Bačalek. (Pozn.: hospodářskou usedlost čp. 3 na Malé Straně vlastní rodina Koubova) Z tohoto manželství se počátkem 19. století narodili synové Pavel a František. Pavel zdědil po svém otci veselickou zemědělskou usedlost a František se oženil do Bačalek. Z manželství Pavla s Annou Hornovou ze Lhotek se narodilo šest dětí a to v roce 1832 Kateřina, poté Marie, František, Josef, Václav a Jan. Prvorozená dcera Kateřina se provdala do obce Martinovice u Sukorad. Marie provdaná Kratinová zůstala ve Veselici, kde manželé vlastnili hostinec. Syn František se oženil a žil ve veselické usedlosti čp. 3. Josef vyučený kovář pracoval ve své kovárně v Dolním Bousově.

Václav, též vyučený kovář, si v roce 1876 zřídil kovárnu ve Veselici čp. 45. Měl dva syny a tři dcery a to Josefa, Antonína, Marii, Boženu a Annu.

Josef, též vyučený kovář se oženil s Marií Povolnou a v roce 1902 převzal po svém otci kovárnu ve Veselici. Z tohoto manželství se narodilo dvanáct dětí, z nichž ve Veselici zůstali zedník Rudolf Cidlina a kovář Pavel Cidlina.

Pavel Cidlina se oženil s Janou Mikešovou, narodili se jim 3 děti - Jana, Pavel a Eva. Jana se provdala za Františka Pažouta ve Veselici čp. 52, syn Pavel se vyučil strojním zámečnickem, oženil se s Janou Šoltysovou ve Veselici čp. 61, mají dva syny Pavla a Jana. Eva se provdala za Františka Borovičku do Dolního Bousova.

Kovář Pavel Cidlina převzal kovárnu od svého otce v roce 1947 a postupně ji vybavil modernějším zařízením. Jeho kvalitní práce a dobrosrdečná povaha způsobily, že veseličtí občané do kovárny vždy rádi chodili a byli spokojeni s odvedenou prací.

Zedník Rudolf Cidlina, bratr Pavla, úspěšně pracoval u různých firem v Mladé Boleslavi, pracoval také v Praze na obnově několika významnějších budov. Ve Veselici postavil několik domků.

Pokračovatelům rodu Cidlinů, veselických kovářů a hospodářů, přeje redakce Zpravodaje jménem svým i svých čtenářů mnoho zdarů, radosti a úspěchů v jejich životě.

Zpracováno podle historických dokumentů a vyprávění Jany, Pavla a Rudolfa Cidlinových.

Společenská kronika

Narození:

Lenka Pažoutová - 25. března 1993
Veronika Kateřínáková - 14. dubna 1993

Výročí:

21. dubna Rudolf Cidlina - 80 let
5. dubna Věra Neufusová - 70 let
29. června Pavel Cidlina - 70 let
3. dubna František Štěpanovský - 50 let
3. ledna Ladislav Červa - 45 let
21. května Josef Rýdl - 45 let
13. května Libuše Štěpanovská - 40
4. června Jana Vlasáková - 40 let
12. ledna František Kabrna - 35 let
15. června Věra Pažoutová - 35 let
25. ledna Jana Matoušková - 20 let

28. dubna oslavili 20 let společného života
Věra a František Jakubcovi

PŘEJEME HODNĚ ŠTĚSTÍ

Zemřeli:

14. 12. 1992 pan Josef Matoušek ve věku 48 let
30. 5. 1993 pan Ladislav Matoušek ve věku 78 let

Byl to takový klidný, nenápadný člověk. Hodně toho uměl a kdo potřeboval, tomu pomohl. Jezdil na Veselici rád, v létě i v zimě. Václav Matějka zemřel v pražské nemocnici na Bulovce 21. března 1993.

ČEST JEJICH PAMÁTKY

Poděkování:

Za mile projevené blahopřání k mým narozeninám Vám upřímně děkuji

Anna Matoušková, Veselice 51

Děkuji srdečně za pohoštění a dary hasičům a obecnímu úřadu k mým blízcím se narozeninám
Josef Rýdl, Veselice 28

Srdečně děkuji hasičům a obecnímu úřadu za dary a pohoštění k mým sedmdesátým narozeninám
František Pažout, Veselice

Děkujeme všem přátelům a známým, kteří se přišli naposledy rozloučit s naším náhle zesnulým manželem a tatínkem, panem **Ladislavem Matouškem** z Veselice. Děkujeme též za projevy soustrasti a květinové dary a také panu Pažoutovi za úpřimná slova na rozloučenou.

Manželka a dcery s rodinami.

Vzpomínka:

2. duben je naším smutným výročím. Bylo tomu 20 let, co zemřela naše drahá maminka,

paní **Marie Camprová** z Veselice. Vděčně vzpomínají děti s rodinami. K. Buková, M. Kobzáňová, ing. Jiří Campr, J. Campr.

Dne 10. dubna jsmě vzpomněli prvního výročí co od nás navždy odešel náš drahý manžel, tatínek a dědeček **Josef Matoušek** ve věku 78 let - manželka a děti s rodinami.

Dne 9. srpna bude tomu již dlouhých třicet roků co navždy dotlouklo zlaté srdce našeho drahého tatínka a bratra **Josefa Jansy** ve věku čtyřiceti let. Stále vzpomínají a nikdy nezapomenou dcery Jarmila a Miluše, bratr Václav a sestry Marie a Anna s rodinami.

Kdo jste je znali a měli rádi, vzpoměňte s námi

JUBILANTI

3. dubna bylo v naší hospůdce opět veselo. Již odpoledne se scházeli gratulanti, svázely se dorty a jiné dobroty, připravovala se oslava jubilantů. Tu slávu zahájila starostka obce, Jarmila Bulířová. Po jejím procitěném projevu díky těm oslavovaným přednesly děti malé pásmo básniček. Na řadu přišly gratulace Sboru pro občanské záležitosti, zástupců hasičů a ČČK. Bylo to dojmavé. I nějaká ta slzička ukápla.

Prvním a zároveň nejstarším oslavencem byl Václav Najman - 7. prosince oslaví pětadesátku. Dále jsme přivítali Josefa Rýdla, který 25. června oslaví své již 80. narozeniny. Mezi osmdesátníky se letos 21. dubna zařadil také Rudolf Cidlina. Poté přišel na řadu ročník 1923, který letos slaví sedmdesátiny. Byli to Věra Neufusová (5. 4.), Pavel Cidlina (29. 6.), František Pažout (12. 8.) a František Jakubec (19. 11.). Pozváni byli rovněž i ti, kteří v tomto roce překročí práh "půlstoletí": František Štěpanovský (3. 4.), Josef Polák (1. 10.) a František Bucek (3. 11.).

Potěšilo nás, že jsme mohli mezi námi přivítat hosta, dlouholetého přítele naší obce Václava Bohuslava, který se přijel podívat na kamarády a přátele, zabrnkat na kytaru a nabídnout vlastnoručně pečené preclíky.

Po oficiálním blahopřání a předání dárečků přišla na řadu volná zábava s hudbou a zpěvem. I přes svůj vysoký věk dokáže pan Rýdl překrásně hrát na harmoniku. Oslava se vydařila. Všem se nám to moc líbilo a myslíme si, že oslavenci budou dlouho vzpomínat. Všem oslavencům ještě jednou blahopřejeme.

Černá kronika

V pátek 14. května ve 12.40 došlo na hlavním veselickém náměstí k dopravní nehodě. Obětí nehody se stala J. C., která při jízdě na mopedu byla insultována, přitom svojí sličnou tvářičkou zdemolovala skleněnou výplň autobusové čekárny a utrpěla četná zranění. Pachatel byl vzápětí odhalen a dopaden. Přitěžující okolností pro pachatele bylo, že před činem uprchl z domácího vězení. Polehčující okolností pro statného

vičáka H. se stala jeho nevšimavost k poštovní brašně plné peněz, které po nehodě zůstala nezcizena ležet v prachu silnice.

Trestní komise uložila pachateli trest 10 ran karabáčem do kožichu a tuhé vězení. Trest byl vykonán ihned po nehodě ve vězeňské cele. Škoda na rozbitém skle ve výši 130 Kč bude recidivistovi H. strhávána snížením dávek vězeňské stravy.

(Bez záruky)

Dopis čtenářům

Vážení čtenáři,

začneme opět srdečným díkem za vaše finanční dary, rovněž za informace, básničky, příspěvky do společenské rubriky.

Podle vašich ohlasů je každé nové číslo Zpravodaje netrpělivě očekáváno a jde z ruky do ruky. To nás těší. Rádi bychom vycházeli častěji. Máme již přislíbeno dodání fungujícího cyklostylu, ale stále ještě není na místě. Prosíme tedy o trpělivost.

Starší rodáci si asi se zájmem přečtou historii Cidlinova rodu a vyprávění o stavbě silnice. Domníváme se, že je to poučné, jak malichernou se po sedmdesáti letech zdá být neústupnost těch několika tvrdohlavých.

Zaznamenali jste jistě, že redakční rada Zpravodaje se rozrostla. A také omládla. Jaroslava Kabrnová pracuje ve Sboru pro občanské záležitosti, odkud jejím prostřednictvím získáváme komentáře veselických společenských událostí - a umí kreslit. Je autorkou kresbiček v tomto i minulém čísle. Redakční rada přivítá spolupráci dalších příznivců Zpravodaje. Konkrétně těch, kteří ovládají obsluhu cyklostylu.

Děkujeme za vaši přízeň, těšíme se na vaše ohlasy a příspěvky.

NA VESELSKÝ ZPRAVODAJ PŘÍSPĚLI:

p. Škoda, L. Matoušek, p. Janura, M. Šifaldová, M. Matějková, p. Srb, M. Jandová, Křížovi, F. Pokorný (Zásada), p. Šimonová, p. Čechovská, H. Runčíková, M. Kouba (Bystřice), L. Herzán, J. Šimáček, Z. Šolcová, M. Kobzáňová, J. Campr, ing. Led, A. Brodská (Chříbská), F. Chromovský, V. Najman, F. Jakubec st., F. Kouba, p. Hnátoš (Kopidlno), A. Matoušková, Rýdlovi (28), Dufkovi, Stádníkovi, F. Pažout, M. Matoušková (Veselice 42).

DĚKUJEME!

Vydává redakční rada Zastupitelstva obce Veselice: Josef Pažout, ing. Josef Doškář, Csc., Jaroslava Kabrnová, František Pažout. Kresby: Jaroslava Kabrnová. Grafická úprava: Marcela Matoušková.

Pan
moc JoF